

مؤسسه است و هم‌اکنون می‌توان از آن بهره گرفت.

در پایان باید ذکر نمود خدماتی که در برنامه آئی این واحد قرار دارد عبارت است از: ارائه اسناد و تصاویر، ارائه کلیه متن‌ها به زبانهای خارجی، ارائه متن کتب مؤسسه روی شبکه، معرفی کتابها و مقالات تاریخی منتشر شده در داخل و خارج ایران، خبرید و فروش نشریات تاریخی و اسناد، برگزاری تله‌کنفرانس‌های رایانه‌ای با حضور محققان و شخصیت‌های صاحب‌نظر، استفاده از همکاری افتخاری کاربران رایانه، امکان جذاب کردن دروس تاریخ مدارس برای دانش آموزان و علاقه‌مندان نوجوانان به مطالعه تاریخ معاصر از طریق رایانه.

گفتنی است که این واحد به رغم زمان کوتاه فعالیت خود هم اکنون مورد توجه و استقبال بسیاری از مخاطبان خود در شبکه‌های رایانه‌ای قرار گرفته است.

نگاهی به مطالعات تاریخ معاصر ایران در ژاپن یک دهه قاجارشناسی در سر زمین آفتاب^۱

(۱۳۶۳-۱۳۷۳) ۱۹۸۴-۱۹۹۴

دانش ایران‌شناسی در ژاپن هم‌اکنون روزگار پر رونقی را می‌گذراند و از این جهت که یکی از قدرت‌های امروز آسیا، به حوزه‌ای دیگر از فرهنگ شرقی توجه نشان می‌دهد، حائز اهمیت است. در نوشتار حاضر «کوندونوبوآکی» که خود نیز از پژوهشگران ژاپنی است که ایران معاصر را در حوزه مطالعات قرار داده، راجع به «قاجارشناسی» ژاپنیها در سالهای ۱۹۸۴-۱۹۹۴، گزارشی ارائه کرده است. نظر به اهمیت موضوع و با عنایت به اینکه خوانندگان نیز چون ما کجکاوند که از اقدامات ژاپن امروز در این زمینه مطلع باشند، این گزارش را عیناً تقدیم می‌داریم.

یکی از موضوعات تحقیق در مورد ایران که اخیراً نزد دانش‌پژوهان ژاپنی بسیار متداول گشته، دوره قاجاریه (۱۹۲۵-۱۷۹۶) است. با این حال همچنان که در دیگر

۱. این مقاله ترجمه‌ای است از:

Kondo Nobuaki, "The study of Qajar Iran in Japan, 1984-1994". Asian Research Trends: A Humanities and social science Review, No. 6 (1996), The Centre for East Asian Cultural Studies for Unesco, The Toyo Bunko, Tokyo

زمینه‌های مطالعاتی در مورد خاورمیانه مشاهده می‌شود، در خارج از ژاپن اطلاعات بسیار اندکی در این زمینه دارند، چونکه پیشتر تحقیقات به زبان ژاپنی منتشر شده است. اگرچه در ژاپن ناکانیشی^۲ (۱۹۸۷)^{*} یک کتاب مقدماتی پایه مطالعات ایرانی به زبان انگلیسی و در پی آن هاسگاوا^۳ (۱۹۹۳) کتاب مشابهی منتشر داد، ولی هیچ کدام از این دو کتاب اطلاعات دقیقتری در مورد محتوای کتابها و مقالات ویژه‌ای که در ژاپن در این باره منتشر شده است به دست نمی‌دهد. بررسی حاضر پی‌آیندی بر کار هاچیوشی^۴ (۱۹۸۷) درباره آثار مربوط به تاریخی در مورد خاورمیانه است که بین سالهای ۱۹۷۳ تا ۱۹۸۳ در ژاپن انجام گرفته است. در این بررسی تلاش شده است تا گرایشهای مطالعه قاجاریه در این کشور در طول یازده سال از آغاز^۵ به طور خلاصه ارائه گردد.

تحقیقات، ۱۹۸۴-۱۹۹۴

کتابشناسی

کتابشناسی جامع ایران عصر قاجار که اوکازاکی^۶ و نهاورا^۷ (۱۹۸۵) در ژاپن جمع‌آوری کرده، انتشار داده‌اند برای همه محققان سراسر جهان شناخته شده است. این کتاب مرجع که شامل عنوانهای نوشته شده به زبانهای عربی، روسی و ژاپنی است نظری ندارد. امیدواریم که چنین کار بالارزش و گرانقدرتی کماکان روز‌آمد شده و در آینده پیش از پیش بر وسعت انتشار آن افزوده شود. همچنین فهرستی از بزرگترین مجموعه آثار ایرانی وجود دارد که تویوبونکو^۸ (۱۹۹۱) به چاپ رسانده است. و نیز کتابشناسی دیگری در زمینه مطالعات اسلامی و خاورمیانه در ژاپن از دهه ۱۸۷۰ تاکنون از سوی مرکز مطالعات فرهنگی آسیای شرقی منتشر شده (۱۹۹۲). در فهرست تویوبونکو، پیش از ۴۰۰۰ جلد کتاب و نشریات ایرانی ذکر شده است در حالی که در کتابشناسی مطالعات اسلامی و خاورمیانه پیش از ۱۵۰۰۰ جلد عنوان مرتبط آمده است. هر دو اثر به خوبی نشان می‌دهد که مطالعات منطقه در ژاپن چه پیشرفت مستمری داشته است.

اوایل دوره قاجار (تا ۱۸۵۰)

با وجود آنکه این دوره از تاریخ قاجار در طول ده سال گذشته در ساحت جهانی

2. Nakanishi

*. تاریخهای داخل پرانتز که اکثر آنها از نام اشخاص آمده مربوط به سال یا سالهایی است که مؤلفین تدوین اثر خود را آغاز یا به اتمام رسانده‌اند.

3. Hasegawa

4. Hachioshi

5. Okazaki

6. Eura

7. Toyo Bunko

چندان پیشرفته نداشته است، ولی ژاپن از گسترش نسبی برخوردار است. در آغاز کماکی شوهئی^۸ (۱۹۸۸-۱۹۸۹) با پرداختن به شورش سالهای ۱۷۶۹-۱۷۷۷ که از سوی حسین قلی خان، برادر جوانتر آقامحمدخان هدایت می‌شد به تحقیق و کاوش در مورد تشکیل خاندان قاجاریه پرداخت و نشان داد که اساس سیاست در مازندران کمک به وحدت و یگانگی ایران مورد نظر آقامحمدخان بود. کماکی (۱۹۹۰) نیز با بررسی وقایع آن زمان، توجه خاص خود را معطوف فرایند اتحاد آقامحمدخان کرده است و هر جا که امکان داشته به شرح جزییات جنبش نیروهای تحت کنترل وی پرداخته است. کماکی در تاریخ منظم سیاسی خود درباره خراسان در طول دوران رژیم فتحعلی‌شاه (۱۹۹۲) درباره چگونگی عملکرد قاجار در تسلط بر مناطق اطراف و یکپارچه ساختن آنها بحث کرده است. زمینه اصلی تحقیق او بررسی چگونگی تشکیل دولت جدید در ایران قرن هیجدهم بوده است.

هاسگاواکومی (۱۹۹۲) درباره تأثیری که تشکیل سلسله قاجاریه در جامعه منطقه‌ای ایجاد کرد، اوضاع سیاسی فارس را در طول رژیم فتحعلی‌شاه مورد مطالعه قرار داده است. وی با معطوف ساختن توجه خود به گروههای غلام اهل مازندران که پس از فرستاده شدن به فارس تحت نظر فرمانداران اعزامی مرکزی در اداره منطقه مشارکت کرده بودند، سعی کرده ارتباطهای بین چنین اشاره‌ای به عنوان قدرتهای شهری محلی و کوچنشیان را روشن سازد. کوندو نوبوواکی (۱۹۹۳) تلاش کرد که تاریخ دوره قاجاریه را با توجه به قدرتهای محلی که از قرن هیجدهم توسعه یافته بودند مجددًا بازسازی کند. وی ابتدا خانواده محمدتقی خان را که پس از پایان قرن هیجدهم تا پایان نیمه اول قرن نوزدهم در یزد حکومت می‌کردند مورد بررسی قرار داده و سپس براساس تاریخ محلی «جامعه جعفری» به دلایلی به قدرت رسیدن این خانواده، اساس قدرت آنها و ارتباط بین دولت و جامعه محلی در طول آن دوران پرداخته است. خانواده محمدتقی خان دست به ساختمنسازی‌های فراوانی زدند و املاک بسیاری را در منطقه وقف کردند. کوندو در سال ۱۹۹۴ با استفاده از تاریخهای موجود محلی و اسناد وقفی و وارسی دفترهای کل توانست فعالیتهای این خانواده را تجزیه و تحلیل نماید. کار فوق، اولین تحقیق مفصلی است که تا به حال در مورد جامعه منطقه‌ای ایران در خلال اوایل قرن نوزدهم صورت گرفته؛ با این همه، با کمبود متون منبع مواجه است.

اواخر دوره قاجار (۱۸۵۱-۱۹۲۵)

سیاست - علاقه خاص مورخان امور سیاسی ژاپن در این دوره تاریخی همیشه

معطوف جنبش‌های ملی گرایانه بوده است. ابتدا درباره جنبش تباکو در سال‌های ۱۸۹۱-۹۲ سوزوکی هیتوشی^۹ (۱۹۸۶) با تجزیه و تحلیل رهبری این جنبش و روزنامه اختر به مطالعه آن پرداخته است. سوزوکی پس از مقایسه مقالات روزنامه که عامل جنبش بود - و مجموعه استاد دیپلماتیک انگلیس مربوط به این واقعه، کار نیکی کدی را، که کارشناس این زمینه است، به دلیل ایرادها و ترجمه‌های نادرستی که متمایل به نظرات خود وی بوده مورد نقد و بررسی قرار داده است. سپس سوزوکی با تجزیه و تحلیل مقالات روزنامه اختر که در طول جریان جنبش منتشر می‌شده به بحث درباره ارتباط این روزنامه که دستاورد جامعه ایرانی استانبول بود - با جنبش پرداخته است. وی همچنین عقیده دارد که جایگاه سرمقاله‌های این نشریه که حاکی از وفاداری به شاه، میهن پرستی و نیز نوگرایی بود، در طول این جنبش در اثر فریادهای اعتراض به خودکامگی شاه رفته رفته مضمحل شد و بدین ترتیب نقش رهبری خود در جنبش را از دست داد. در مقابله با رویکرد نیکی کدی که عمدتاً مبتنی بر استاد و گزارش‌های دیپلماتیک انگلیسی است، ساکاموتو نوریکو^{۱۰} در سال ۱۹۹۱، که در جست و جوی چگونگی دخالت «علماء» در جنبش تباکو بود، با استفاده از کتاب «تاریخ بیداری ایرانیان» سراغ تاریخ ایران رفت.

در مورد انقلاب مشروطه ایران (۱۱ - ۱۹۰۵) کارهای چندی نیز در ژاپن منتشر شده است که نخستین آنها نوشته‌ای از کورودا تاکاши^{۱۱} (۱۹۸۴) است. این اثر اولین بررسی جامعی است از قیام رشت که نقطه پایانی آن سقوط «استبداد صغیر» محمدعلی شاه بود. کورودا با موشکافی دقیق کارهای انجمن و مجاهدین که به قیام منجر شد تصویر روشنی از چگونگی سیر پیشرفت قیام به ما ارائه داده است. وی با استفاده از متون و مقالات منتشر شده در چندین روزنامه آن زمان گیلان به تشریح فعالیت‌های انجمن در ولایت پرداخته و مباحث مربوط به این فعالیت‌هارا خلاصه کرده و نشان داده که حفظ و دفاع از حقوق فردی در سطح زندگی روزانه از نشانه‌های نظام مشروطه در یک جامعه منطقه‌ای است. اینکه مردم در سطح اقشار محلی چگونه انقلاب مشروطه را درک کردند امروزه امری واضح است. یوشیمورا اشیتارو^{۱۲} (۱۹۹۴) تلاش کرد تا در پی استقرار رژیم دوم مشروطه با بررسی تحولات در اوضاع داخلی و بین المللی، فرآیند سیاسی را روشن سازد. ساکاموتو توتسوتومو^{۱۳} (۱۹۹۲) ضمن بحث درباره ضرورت درک همزمانی انقلاب مشروطه در ایران و جنبش ترکان جوان، ارتباط یعنی دولت آبادی با ترکان جوان

9. Suzuki Hitoshi

10. Sato Noriko

11. Kuroda Takashi

12. Yoshimura Shintaro

13. Sakamoto Tsutomu

و نیز نتیجه این ارتباط را با استفاده از خاطرات دولت آبادی که در تبعید به استانبول در طول دوران رژیم استبداد صغیر محمد علی شاه نوشته شده بود توضیح داده است. در همین حال هاچیوishi ماکوتو^{۱۴} (۱۹۸۶-۸۷) که به موضوع ارتباط بین انقلاب مشروطه و روسیه علاقه‌مند بوده، به موقعیت و اوضاع واقعی کارگران مهاجر ایرانی در فرقاز، به عنوان نقطه مهم در مطالعه این امر پرداخته است.

با پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۹۷۹، علاقه محققان ژاپنی به یافتن ارتباطی میان انقلاب اسلامی با انقلاب مشروطه فزونی یافت. کاگایا هیروشی^{۱۵} (۱۹۹۰) بکی از پیشگامان ژاپن در رشته تاریخ نوین و معاصر ایران، با توجه دقیق در مورد شخصیت واعظان، نقش مهمی را که آنها در سازماندهی و بسیج توده‌های مردم در خلال انقلاب مشروطه ایفا نمودند نشان داده است. کاگایا نیز بخشایی از موضعهای واعظ شهیر انقلابی سید جمال الدین را ترجمه و تحلیل نموده و نشان داده چگونه آراء و اندیشه‌های دموکراتی در چنان محیطی به میان مردم راه یافته است. هاچیوishi ضمن مروری بر نویشته‌های تحقیقی غربی‌ها، ایرانیها و محققان اتحاد جماهیر شوروی سابق درباره مشارکت علمای انقلاب به نقد آنها پرداخته است. هاچیوishi در نقد خود به این نتیجه می‌رسد که با وجود برداشت‌های مختلف درباره انگیزه‌های مشارکت علمای از تمام پژوهشها چنین برمنی آید که علمای، به عنوان روش‌نگران سنتی اسلامی، نتوانسته بودند اصول دولت مشروطه غربی را درک نمایند. بعد می‌گوید موقع آن رسیده که بررسی شود اندیشه‌ها و نظرات «علمای جناح مشروطه» دقیقاً چه بوده است. سپس هاچیوishi (۱۹۹۰) در تحقیق خود توجهش را معطوف به یکی از علمای جناح مشروطه در تبریز به نام آقا ثقة‌الاسلام کرده و رساله لالان او را که از مجموعه نویشته‌های منتشر شده پس از مرگش می‌باشد به ژاپنی ترجمه کرده است. در مورد شخصیت فضل‌ا... نوری که در سال‌های اخیر در ایران محبوبیت خاصی پیدا کرده، شیماموتو تاکامیتسو^{۱۶} (۱۹۸۷) با بررسی حرکت وی در دست کشیدن از انقلاب، تلاش کرد تا این اقدام را به عنوان واکنش طبیعی یک متفکر سنتی در قبال جامعه‌ای مدرن مجدداً ارزیابی نماید؛ واکنشی که نه مفهوم نوگرایانه داشت و نه اسلامی.

یوشیئی تاکشی^{۱۷} (۱۹۹۲) با عنایت به فضای تاریخی جنگ جهانی اول، با بررسی یک دوره حوادث ناشی از بروز جنگ در مدت اعلام بیطری ایران در قبال اشغال روسیه، مقتضیات طرح انتقال پایتخت به قم را توضیح داده و کنار گذاشتن این طرح را

14. Hachioshi Makoto

15. Kagaya Hiroshi

16. Shimamoto Takamitsu

17. Yoshii Takeshi

نشانه‌ای از به بن بست رسیدن جنبش ملی‌گرایانه آن زمان داشته است. یوشیمی، همچنین به موضوع کمیته دفاع ملی پرداخته است. این کمیته را اعضای آلمانوفیل مجلس که به قم عزیمت کرده بودند تشکیل دادند. وی فعالیت‌های این گروه را به سه دوره تقسیم کرده و به تحلیل ترکیب آن پرداخته است. در این تحقیق و بررسی، خود به این نتیجه رسیده که کمیته دفاع ملی اگرچه به عنوان حلقه زنجیری در جنبش ملی‌گرایانه آغاز به کارکرد ولی به تدریج به عروسکی در خدمت منافع آلمان‌ها مبدل گشت. کوروادا تاکاشی (۱۹۸۵) با مطالعه و بررسی منابع جنگل، ارگان جنبش، و با معرفی مقالاتی در مورد کشورهای آلمان، بریتانیای کبیر و روسیه که از دنیا و دستور دادن‌های دولت‌های بیگانه راه خلاصی می‌جوشتند، به تحقیق و ارزیابی جنبش جنگلی که در گیلان برپا شد پرداخته است. کوروادا سپس (۱۹۸۸-۸۹) تحقیق جامعی از جنبش را که نهایتاً منجر به تشکیل جمهوری گیلان در سال ۱۹۲۰ گردید به انجام رساند. وی ضمن طرح کردن جزئیات فرآیند رشد جنبش، با در نظر گرفتن ارزش‌های اسلامی و ملی‌گرایانه که پشتیبان جنبش در طول حرکت بود در مورد نهاد آن به بحث و گفت‌وگو نشته است. کوروادا همچنین توجه خود را به شخصیت بسیار پیچیده انقلابی، حیدرخان عمواوغلو معطوف ساخته و با ترسیم فعالیت‌های وی در خلال انقلاب مشروطه و جنگ جهانی اول به تشریح آراء و اندیشه‌ها و ارتباطات سیاسی وی پرداخته است. ضمناً کوروادا یک بررسی هم در مورد خود جمهوری گیلان انجام داده است.

یوشیمورا^{۱۸} (۱۹۸۷) در مورد کودتای ۱۹۲۱ (۱۲۹۹ هـ) با تردید به نظریه توطنی بریتانیا نگاه می‌کند و مدعی است، اگرچه سازمانهای انگلیسی در این باره در ایران دست داشتند ولی نباید غافل شد که:

۱. رژیم سید ضیاء که در پی کودتا روی کار آمد، مستقیماً مخالف حکومت داخلی انگلیسی بود.
۲. کودتا خیزشی بود که متضمن حرکت به سوی نمرکز سیاسی گردید تا امکان احیای حاکمیت و استقلال سیاسی از دامن وابستگی انگلیسی را فراهم آورد. از تحقیق فوق درباره جنبش ملی‌گرایانه می‌توانیم دریابیم که هم‌اکنون محققانی از ژاپن هستند که در تمامی جنبه‌های جنبش تباکو فعالیت دارند.

جامعه و اقتصاد

تاریخ اجتماعی و اقتصادی نیز مورد علاقه مطالعه کنندگان دوره قاجار قرار گرفته

است. ابتدا در عرصه کشاورزی، اوکازاکی شوکو^{۱۹} (۱۹۸۴) نگرشی نظاممند درباره امتیاز سد اهواز در جنوب ایران عرضه داشت و نشان داد که به عنوان نتیجه رشد کشاورزی بازرگانی، توسعه کشت از طریق آبیاری، فرست سرمایه‌گذاری امید بخش تلقی می‌شد. اوکازاکی همچنین (۱۹۸۸) در مورد قنات که یک روش آبیاری اصیل ایرانی است نوشتۀ جامعی فراهم آورد. وی سپس در بررسی تفصیلی اسناد مکتوب در دوران صفویه، توجه خود را به آب پخش زاینده رود در اصفهان معطوف داشت. توسعه کشت تجاری خشکخاش و ارتباط آن با قحطسالی بزرگ در سال‌های ۱۸۷۰-۷۱ کانون توجه اوکازاکی در یک رشته بررسیهای وی گردید (۱۹۸۶-۱۹۸۹). بررسی‌های وی نشان می‌دهد که: ۱. در طول دهه ۱۸۶۰، کشت خشکخاش هیچ فشاری بر تولید گندم به وجود نیاورد و ۲. اگرچه در خلال قحطسالی بزرگ، مقدار گندم خالص به قدر کافی بود ولی افزایش شدید قیمت آن که ناشی از احتكار بود به رنجش بیشتر مردم دامن زد. وی همچنین در مورد بلواهای نان که در شیراز اتفاق افتاد تحقیق کرده، و در مقدمات این تحقیق به نوسانات قیمت گندم بین سال‌های ۱۸۶۲ و ۱۹۰۲ پرداخته و آنها را با برداشت محصول گندم و وقوع شورشها مرتبط دانسته است (۱۹۹۱).

از طرفی دیگر، با توجه به پرورش کرم ابریشم در گیلان که بزرگترین صنعت صادراتی ایران آن زمان بود، اوکازاکی (۱۹۸۴) با استفاده از گزارش‌های انتشار یافته از سوی کنسولگری بریتانیا، اثرات اپیدمی پیرین^{۲۰} را که در سال ۱۸۶۸ آغاز شد بر کشاورزی به طور عام و بر پرورش کرم ابریشم به طور خاص مورد بحث و بررسی قرار داد. ساکاموتو تسوتومو (۱۹۹۳) درباره اقدام‌هایی که به منظور از بین بردن اپیدمی پیرین انجام گرفته بود مطالعه کرد، سپس به تشریح اولین محموله وارداتی تخم کرم ابریشم از امپراتوری عثمانی، گذار از مرحله صادرات ابریشم خام به صادرات پیله و تغییر و تبدیل الزامی در متولیان تجارت خارجی از بازرگانان تبریزی به تجار ارمنی و یونانی الاصل پرداخت. سپس ساکاموتو (۱۹۹۱، ۱۹۹۳) به موضوع قالی‌بافی که پس از سقوط تجارت ابریشم، صنعت صادراتی عمده در تبریز شده بود پرداخت. وی با بررسی فرآیند واقعی مربوط به این امر، از مرحله تولید تا صدور سعی کرد اهمیت استانیول را به مثاله انبار نگهداری کالا برای صنایع نشان دهد. ساکاموتو (۱۹۸۹) همچنین توجه خود را به تنبک، که به عنوان کالای مرتبط کننده ایران و ترکیه بود معطوف داشت.

19. Okazaki Shoko

۲۰. نوعی بیماری عفونی کرم ابریشم که علامت آن دانه‌های فلفی سیاهرنگ می‌باشد و به وسیله تک‌پاخته‌ای موسوم Nosema bombycis پدید می‌آید. م

میزو تاماساشی^{۲۱} مورخی است که زمینه مطالعات و تحقیقات وی امور مالی دوران قاجار است. میزو تا ابتدا (۱۹۸۷) یک رشته اطلاعات اساسی از موضوعات مرجع در باره بانک شاهنشاهی ایران ارائه داد و مواردی چون ترکیب اعضای هیئت مدیره بانک و اداره‌های شعب آن را فهرست کرد. سپس با استفاده از گزارش‌های کنسولگری بریتانیا، عملکرد واقعی اقتصاد تجارت خارجی تبریز را روشن ساخت (۱۹۹۳). وی همچنین بر مقاطعه‌کار، حاجی محمد حسن امین الضرب و برادران رالی^{۲۲} که سخت درگیر جریان داد و ستد طلا بودند مطالعاتی انجام داد (۱۹۹۳). در این مقاله تحقیقی کوشیده شده است تا ایران به لحاظ جریان بین‌المللی ارز و سرمایه در بافت اقتصاد جهانی قرار داده شود. گوتو آکیرا^{۲۳} (۱۹۸۸) و ایوانی هایداکو^{۲۴} (۱۹۹۱) هردو با استفاده از کتاب تاریخ اقتصادی ایران، ۱۸۰۰-۱۹۱۴ اثر چارلز عیسوی و دیگر منابع تلاش کردند تحولات تجارت خارجی و ساختار صنعت ایران را در قرن نوزدهم تشریح نمایند.

طرح موسوم به «شهرنشینی در اسلام» که بین سال‌های ۱۹۸۹ و ۱۹۹۱ به اجرا در آمد، به رغم این واقعیت که در مورد اوضاع شهرها در دوران قاجاریه چندان مورد توجه نبود هنوز همچنان در اذهان اکثر ژانری‌های متخصص در امور خاورمیانه مطرح است. یکی از موارد استثنائی در این زمینه کاری است که کوماکی شوهیئ (۱۹۹۱) در مورد محله‌های شیراز انجام داد. این کار با استفاده از متون تاریخی منطقه‌ای و سفرنامه‌های ایرانی در قالب یک گزارش تهیه شده است. به علاوه، راجع به محله‌های تبریز، هاچیووشی ماکوتو (۱۹۹۳) تحقیق جامعی در مورد حمام، مقیاس آن، شکل و کار آن انجام داد. البته پیشتر از این طرح، چندین کار تحقیقی در زمینه شهرنشینی دوره قاجاریه منتشر شده بود. یک نمونه آن، مقاله ساکاموتو (۱۹۸۴) شامل مبحثی درباره روش شناسی برآورد آماری مربوط به جمعیت تهران در سال ۱۸۶۸ و تجزیه و تحلیل اطلاعات مطابق با سن، جنس و محل تولد است. اطلاعات مربوط به جمعیت سال‌های ۱۸۰۲ و ۱۸۰۰ قبل از منتشر شده است (تهران ۱۹۹۰) و ما چشم به راه مقالات دیگر وی در این زمینه هستیم. ضمناً میزو تا بر اساس تاریخ محلی تبریز، تجزیه و تحلیلی از وظایف برخی مقامات اداره کننده شهر از قبیل بیگلریگی و کلانتر پرداخته است. شیماموتو (۱۹۸۸) بر اساس گزارش‌هایی موسوم به «كتابچه» موقعیت و اوضاع اجتماعی و اقتصادی شهر مذهبی قم را بررسی کرده و نشان داده است که قم بیش از یک شهر صرفاً زیارتگاهی برای زایران توسعه پیدا کرده بود. همچنین در مقاله دیگری از شیماموتو به نقدي در مورد نظر حامد الگار مبنی بر اینکه شهر قم گرفتار خصوصت و

21. Mizuta Masashi

22. Ralli Brothers

23. Goto Akira

24. Iwai Hideko

دشمنی بین شاه و علماء بوده است بر می‌خوریم حال آنکه پشتیبانی و حمایتهای فراوان قاجاریه باعث توسعه این شهر گردیده بود.

شیاماموتو علاقه‌وافری به شبکهای شهری که بر اثر راههای تجارت خارجی و زیارتی به وجود آمده‌اند ت Shank داده است. وی با استفاده از سه سفرنامه ایرانی به تشریح راههای حمل و نقل از طریق فرقان در دهه‌های ۱۸۷۰ و ۸۰ آنگونه که ایرانیان آن زمان دیده‌اند، پرداخته است (۱۹۸۶). وی همچنین فهرست کتاب‌شناسی ندوهشت عنوان عمده‌ای شیعی مربوط به سفر به مکه و زیارت امامزاده‌ها (۱۹۸۶) را منتشر ساخت، و برای شرح جوامع ایرانی ساکن شهرهای مسیر خود از شرح خاطرات سفر مکه میرزا محمد حسن فراهانی و برداشت‌های خود او از آن روزگار، سود جست (۱۹۲۲).

در زمینه دین و جامعه، اوکازاکی شوکو (۱۹۸۸) با استفاده از اسناد دیپلماتیک انگلیس به بررسی و ترسیم شخصیت روحانی بر جسته و صاحب قدرت اصفهان، آقا نجفی پرداخت و متوجه شد که وی نه تنها در جنبش تباکو یک رهبر بود بلکه بنیان‌گذار شرکت تباکو و ملاک بسیار متنفذی نیز بوده است. شیاماموتو تاکامیتسو نیز در این زمینه تحقیقاتی کرده است. وی ابتدا موارد بست نشینی در زیارتگاه‌ها را که در گاهشمارهای تاریخی و امثال آن یافته بود جمع آوری و تجزیه و تحلیل نمود و بر این نکته اساسی تأکید ورزید که بست نشینی هم احترام به خود مقدسات است و هم به خاطر مقبولیت اجتماعی آنها انجام می‌گیرد (۱۹۸۵). وی همچنین در توضیح المسایل پرداخته است. وی سپس کوشیده است تا جایگاه واقعی وقف را از طریق «کتابچه» (گزارش‌های ارزیابی) توضیح دهد. این مقاله بسیار بازرسی است چون در سراسر جهان در مورد نهاد وقف مطلبی نوشته و در آن به بررسی دیدگاههای شرعی در توضیح المسایل پرداخته است. وی سپس کوشیده است تا جایگاه واقعی وقف را از طریق «کتابچه» (گزارش‌های ارزیابی) توضیح دهد. این مقاله بسیار بازرسی است چون در سراسر جهان در مورد نهاد وقف در ایران قرن نوزدهم تحقیقات اندکی انجام گرفته، با این حال وقتی بخواهیم بدون توجه به اسناد وقفي و مقررات شرعی و قانونی آنها به بیان واقعیت بپردازیم، دچار مشکل می‌شویم (۱۹۹۲). او همچنین در مورد اخلاق اسلامی تجارتی مقاله‌ای نوشته است که در آن ابتدا بخش‌های مربوط به این موضوع در توضیح المسایل را مورد تجزیه و تحلیل قرارداده و سپس به بررسی خاطرات پسر امین الضرب پرداخته است. شیاماموتو (۱۹۹۲) نیز به مراسم عزاداری امام حسین، تعزیه، علاقه‌مند بوده و در مقاله خود به معرفی مراسم معمول تعزیه که در تکیه دولت برگزاری می‌شده و نیز موارد استثنایی مرتبط با انقلاب مشروطه پرداخته و توان عظیم مذهبی حاصل از این مراسم را نشان داده است.

تاریخ اندیشه نو

تحقیقات انجام شده در ژاپن در باره روش‌فکری دوره قاجاریه چندان زیاد نیست. با

این حال چند اثر قابل ملاحظه در این دوره به چشم می‌خورد، از جمله می‌توان به نوشته فوجی نوی موریو^{۱۵} (۱۹۸۴) در مورد زندگی آخوندزاده (۷۸ - ۱۸۱۲) متفکر فعال فرقه روسیه اشاره کرد. وی بر این باور است که نوشته‌های آخوندزاده به دلیل تأثیر فراوانی که بر شخصیت‌های فعال ادبی انقلاب مشروطه داشت باید در تاریخ ادبیات ایران قرار می‌گرفت. فوجی نوی با تجربه و بررسی مکتبات کمال الدوله آخوندزاده (۱۹۸۶) به این نتیجه رسیده است که در رد دیدگاه متعارف ایرانی مبنی بر اینکه آخوندزاده ملحد و مدافع سیاست فرهنگی روسیه بود، (۱) وی باید واقعاً در سنت عرفان جای بگیرد و (۲) وی به عنوان یک ملی‌گرای واقعی ایرانی با لقب «شاهنامه» از او یاد شود.

هاچیوشی ماکوتو در این زمینه کوشیده است تا یک پیوند فکری بین ایران و فرانسه ایجاد نماید. هاچیوشی (۱۹۹۲) به بررسی نظرات عبدالطیف شوشتاری و میرزا بوطالب خان درباره انقلاب فرانسه پرداخته و معتقد است که تاریخ کارآمدان مستشار الدوله، متفکران ایران، انقلاب فرانسه را صرفاً «یک خشونت توده‌ای» و «شاهکشی» تعبیر می‌کردد. هاچیوشی نیز (۱۹۹۱) ترجمه ژاپنی سیاحت نامه ابراهیم بیگ را که تأثیر فراوانی بر انقلاب مشروطه داشته آغاز کرده است. این ترجمه به لحاظ تفاسیر حاشیه‌ای بسیار غنی است و بی شک منع بسیار با ارزشی در مطالعات تاریخ اجتماعی به شمار خواهد آمد. کار ترجمه‌ای دیگری که سئگ بنای آن را فوجی موتوبیکو^{۱۶} (۱۹۹۲) بنا نهاد، ترجمه خاطرات تاج السلطنه، دختر ناصرالدین شاه است.

روابط ایران و ژاپن

روابط دیپلماتیک بین ژاپن و ایران رسماً در سال ۱۸۸۰ (۱۲۵۹ هش) با اعزام هیئتی ژاپنی به دربار ناصرالدین شاه آغاز شد. یادداشت‌های سفر این هیئت را سرپرست آن، یوشیدا ماساهارو^{۱۷} ضبط کرد که جدیداً در سال ۱۹۹۱ منتشر شده است. به علاوه مطالب بسیار دیگری نیز در ژاپن درباره هیئت یوشیدا نوشته شده است. در ابتدا، ناکاواکا سان‌ایکی^{۱۸} (۱۹۸۵) نه تنها به معرفی سفرنامه و یادداشت‌های روزانه یوشیدا که توسط فوروكاوا نوبایوشی^{۱۹}، یکی از اعضای هیئت ثبت و ضبط شده بود، پرداخته بلکه برای اولین بار اسناد مربوط را که در آرشیو ناکاواکو بونکو^{۲۰} نگهداری می‌شده عرضه داشته که زیر چاپ است. اوکازاکی شوکو (۱۹۸۵) برای توصیف و تشریح اوضاع در ایران و چگونگی ارزیابی ژاپنی‌ها در مورد این اسناد از این منبع بهره گرفته است.

25. Fujii Morio

26. Fujimoto Yuko

27. Yoshida Masaharu

28. Nakaoka San'eki

29. Furukawa Nobuyoshi

30. Naikaku Bunko

یامانaka یوریکو^{۳۱} (۱۹۹۲) یادداشت‌های سفر یوشیدا و فوروکاوا را در ردیف ادبیات سفرنامه‌ای دوران مئی جی قرار داده و بر این مدعای است که اهمیت این سفرنامه‌ها با اهمیت تجارب اروپایی‌ها در باره سفرنامه‌های ژاپنی آن دوره تفاوت دارد. اینتوئی ایچی^{۳۲} علاوه بر سفرنامه هیئت یوشیدا به معزوفی دیگر سفرنامه‌های ژاپنی پرداخته است (۱۹۸۴): یادداشت‌های روزانه سفر به ایران فوکوشیما یاسوماسا^{۳۳} (۱۸۹۶)، ئیناگا تویوکیچی^{۳۴} (۱۸۹۹) و اینتوئی ماساجی^{۳۵} (۱۹۰۲) همچنین است سفرنامه مهدی قلی‌هدایت در طول اقامتش به همراه امین‌السلطان در ژاپن از سال ۱۹۰۳ تا ۱۹۰۴. با توجه به پیشرفتی که اخیراً در سازماندهی استاد دیپلماتیک ایران صورت گرفته، امیدواریم متون منع مریبوط به ارتباط ایران با ژاپن غنی‌تر گردد.

نتیجه

امیدوارم گزارش فوق توانسته باشد این نگرش را به خواننده بدهد که مطالعات قاجاریه در ژاپن با چه سرعتی در طی یازده سال گذشته پیشرفت کرده است. در مورد سوابق تاریخ نگاری نیز، محققان ژاپنی منابع چاپی ایران و استاد دیپلماتیک اروپایی را تلفیق نموده که نتیجه آن در متون تحقیقاتی که تأمین کننده استانداردهای بین‌المللی است منعکس می‌باشد. علاوه بر این موفقیت، به منظور جمع‌آوری آثار منتشر شده فارسی تلاش زیادی صورت گرفت و در همین راستاروابط نسبتاً دوستانه‌ای که بین ایران و ژاپن حفظ شده بود پس از انقلاب اسلامی کماکان ادامه یافت. در انتخاب آینده موضوعات تحقیقاتی، محققانی که در گذشته، ضمن دوری جستن از اموری چون شرح توسعه و گسترش حوزه اندیشه، تمایل به تاریخ سیاسی جنبش‌های ملی‌گرا داشته‌اند، در ادامه نگرش به موضوع به لحاظ دارا بودن مفاهیم ساده‌ای چون ملی‌گرایی و نوسازی، از این پس ناچار خواهند بود که پیچیدگی ناشی از پیروزی انقلاب اسلامی را مدنظر داشته باشند و در نگرش و مباحث تحقیقاتی خود فصل جدیدی از تنوع را آغاز نمایند.

در مورد حضور ژاپن در عرصه تحقیقات، در مقایسه با حجم رو به رشد انتشارات که به زبان انگلیسی در جامعه بین‌المللی منتشر می‌شود، جامعه ژاپن کماکان سهم بسیار اندکی از کل تحقیقات به عمل آمده را دارا است. به علاوه تقریباً تمام تحقیقاتی که در نشریات ژاپنی منتشر می‌شود تنها با بخش بسیار کوچکی از تحقیقاتی که در نشریات ادواری کشورهای غربی منتشر می‌شود برابری می‌کند.

31. Yamanaka Yuriko

32. Inoue Eiji

33. Fukushima Yasumasa

34. Ienaga Toyokichi

35. Inoue Masaji

در ادامه اضافه می‌کنم، جامعه تحقیقاتی ایران به لحاظ روابط بین الملل، با آنچه که در اروپا و آمریکا در جریان است، تماس اندکی دارد و با توجه به همین امر به ناچار تهیه و ارائه گزارش‌های تحقیقاتی به زبان فارسی است. خصوصاً اخیراً در ایران تمایل و تلاش جدی برای نظام‌مند کردن اسناد مربوط به دوره معاصر به شکل یک پایگاه داده‌های عظیم آغاز گردیده است. رفته‌رفته، تاریخ قاجاریه نیز به مطالعه براساس اسناد و مدارک آرشیوی نیاز دارد. تحقیق در این امر مستلزم دسترسی به اسناد فارسی و ارتباط مستقیم با محققان ایرانی است. جای امیدواری است که دو دولت ایران و ژاپن ضرورت چنین تبادل تحقیقاتی را درک کنند و با همکاری یکدیگر در ایجاد محیطی که بتواند چنین تلاش‌های مشترکی را شکوفا سازد بکوشند.

کوندو نوبوآکی

ترجمه محمد عوادزاده

گزارشی از

«میزگرد ایران و گرجستان، تأثیرات متقابل تاریخی و فرهنگی»

روزهای ۱۶ و ۱۷ شهریور ماه، دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی وزارت خارجه شاهد برگزاری نشستی با عنوان «میزگرد ایران و گرجستان، تأثیرات متقابل تاریخی و فرهنگی» بود. در دو روز جلسات صبح و بعدازظهر این میزگرد سخنرانان حاصل مطالعات خود را درباره موضوعهای از پیش تعیین شده ارائه نمودند.

در صبح روز اول که با خوشامدگویی مسئولان نشست آغاز شد، غلامعلی خوشرو، معاون آموزشی و پژوهشی وزارت امور خارجه، و سفیران ایران و گرجستان دیدگاههای خود را درباره اهمیت؛ ضرورت و اهداف این نشست و جلسات مشابه آن بیان نمودند و زحمات برگزار کنندگان را ستودند.

در بخش دوم، ابتدا دکتر احسان اشرافی درباره «گرجستان در نظام صفوی» سخنرانی کرد و با اشاره به زمینه‌های دیرپایی روابط ایران و گرجستان سوابق این موضوع از گذشته‌های دور ایران پیش از اسلام را مورد بررسی قرارداد و در خصوص حضور گرجستان در دربار صفوی به تفصیل سخن گفت. دیگر سخنران این بخش پروفسور زازا آلکسیلزه که «نسخ خطی و اسناد تاریخی